

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צו

עין משפט
גר מצוה

הכי גרסינן אי נמי ליתא לדרב הונא כלל ודכרב המנונא קמיפלגי :
והא מפליגי בה דר' זימנא . בהאי פירקא גופיה (לעיל דף 77 א:) דלמך
שמואל דבעינותיו לריבא גב : **בתנאי** אמרו לו מתה אשתך ונשא
אחותה מאביה . שלא מאמה : ומרו ואמרו לו מתה . השנייה ונשא

עב א מיי פ"ב
מלכות יבוס
הלכה כסוג לאוין פג
טעמי' אפי' סמוך קנט
טעמי' ג :
עב ב ג ד ה ו ז ח טי'
פ"ה מלכות יבוס
אלהי' ית סגנון עשין לא
טעמי' שס ס"י קט ס"ט :

ודלמא אחינו פוסל . והא תלמוד ומאי דוחקיה לומר כן נימא
דכרב המנונא פליגי והטולה מילתא דר' יוסי ויש
לומר דלא מסהדר ליה למימר דפליגי דכרב המנונא משום דלמך
בסוטה בסוף היה מביא (דף יח: ושם) דלית הלכה כוותיה ולא ניחא
ליה נמי לומר דפליגי בחין קידושין

ודלמא אחינו פוסל אי נמי ממאי דאיתא
לדרב הונא דלמא ליתא דרב הונא כלל
ודכרב המנונא קמיפלגי דאמר רב המנונא
*שומרת יבם שזינתה אסורה ליבמה דרב אמר
הרי היא כאשת איש ומפסלא בוגות ושמואל
אמר אינה כאשת איש *ולא מפסלא בוגות
וא"נ בקדושין תופסין ביבמה קמיפלגי דרב
אמר הרי היא כאשת איש *ולא תפסי בה
קדושין ושמואל אמר אינה כאשת איש
ותפסי בה קדושין והא מפליגי בה דר' זימנא
*חדא מכלל דחברתה איתמר :
בתנאי *אמרו לו מתה אשתך ונשא
אחותה מאביה מתה ונשא אחותה מאמה
מתה ונשא אחותה מאביה מתה ונשא
אחותה מאמה ונמצאו כולן קיימות מותר
בראשונה ובשלישית ובחמישית ופוטרות
צרותיהן ואסור בשניה וברביעית ואין ביאת
אחת מהן פוטרת צרתה ואם בא על השניה
לאחר מיתת הראשונה מותר בשניה וברביעית
ופוטרות צרותיהן ואסור בשלישית ובחמישית
ואין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה: בן תשע
שנים ויום אחד הוא פוסל ע"י אחין והאחין
פוסלין על ידו אלא הוא פוסל תחלה והאחין
פוסלין תחלה וסוף כיצד בן תשע שנים ויום
אחד שבא על יבמתו פסל ע"י אחין באו עליה
אחין ועשו בה מאמר נהנו גם או חלצו
פוסלין על ידו : ג' אמו כולו לאו לאחר
מיתת ראשונה ניהו אמר רב ששת לאחר
מיתת ראשונה ודאי : בן תשע שנים וכו' :
בן תשע שנים ויום אחד תחלה פסיל בסוף
לא פסיל והתני רב זביד ב"ר אושעיא
העושה מאמר ביבמתו ואח"כ בא אחיו
שהוא בן ט' שנים ויום אחד עליה פסלה
אמרי רביא פסיל אפילו בסוף מאמר תחלה

תופסין ציבמה משום דאפליגי בה
חדא זימנא : וכן אמר רב תחילתא
בר אבימי יש לו מאמר . ארי'
דמ"ד יש לו מאמר אבל גט לא
דלמא עדיף שהא במקום ציאה
אבל גט הוי במקום חליה וציאה
עדיפא מחליה דהא ציאה אמרינן
דפסיקא ליה צין בתחלה צין בסוף
אבל חליה לא ושמואל דלמך גט
יש לו כ"ש מאמר דיש לו :
רבי מאיר רומר עשו חליה בן
ט' כו' . ארי' דלר"מ יש לו
חליה וכ"ש ציאה אבל לרבנן דוקא
ציאה יש לו אבל חליה אין לו
ומתנינן וברייתא דלעיל דקתי בן
ט' פוסל ע"י אחין (ה) דכרך אחד
ע"כ רבנן היא דלרבי מאיר פסיקא
ליה חליה כמו ציאה דלמך חליה
בן ט' כגט בגדול גט לא גדול פוסל
אפי' לבסוף והא דפליגי שמואל ורבי
אלעזר ברבי כל גט (גיטין 77 כד):
לשמואל חליה קטן פסולה ופוסלת
ולרבי אלעזר אינה פוסלת ליכא
למימר דחליה רבנן פליגי וסבר
שמואל דלרבנן פוסלת בתחלה ורבי
אלעזר סבר דאפי' בתחלה לא פסלה
דע"כ מודה שמואל דלרבנן אין לו
חליה כלל דכפרק מלוות חליה (לקמן
קה): אמתנין דהחוללת מן הקטן
חליה פסולה אמר *שמואל זו דברי
רבי מאיר אבל חכמים אומרים אין
חליה קטן כלום וחליה דר"מ נמי
ליכא למימר דפליגי דהא בהדיא
קאמר הכא עשו חליה בן ט' כגט
בגדול אלא בתמני' דפ' מלוות חליה
(ג"ז סה) פליגי דשמואל מוקי לה כר'
מאיר ורבי אלעזר מוקי לה כרבנן :
נשא

פסיל בסוף לא פסיל וביאה אפילו בסוף פסיל והא קתני אלא שהוא פוסל
תחלה והן תחלה וסוף כיצד בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו וכו'
חסורי מיחסרא והכי קתני בן תשע שנים ויום אחד הוא פוסל תחלה והן
פוסלין תחלה וסוף בד"א במאמר אבל ביאה פוסלת אפי' בסוף כיצד בן
ט' שנים ויום אחד הבא על יבמתו פסל ע"י אחין ומי אית ליה מאמר כלל
ע"י אחין והתניא בן ט' שנים ויום אחד הוא פוסל בדבר אחד והאחין
פוסלין על ידו בארבעה דברים הוא פוסל ע"י אחין בביאה והאחין פוסלין
על ידו בביאה במאמר בגט בחליה ביאה דפסלה בין בתחלה
בין בסוף פסיקא ליה מאמר דבתחילה פסיל בסוף לא פסיל לא פסיקא
ליה איתמר נמי אמר רב יהודה אמר שמואל יש לו גט וכן אמר רב תחילתא
בר אבימי יש לו מאמר תניא נמי הכי יש לו גט ויש לו מאמר דברי ר"מ
וסבר ר"מ יש לו גט והתניא *עשו ביאת בן תשע במאמר בגדול ר"מ אומר
עשו חליה בן תשע כגט בגדול ואם איתא ליתני כגטו אמר רב הונא בריה
דרב יהושע אית ליה וזוטר לר"ג דאמר אין גט אחד גט ה"מ בגדול אחד
גדול וקמן אחד קמן אבל גדול אחד קמן מהני לרבנן דאמרי יש גט אחד
גט ה"מ בגדול אחד גדול או בקמן אחד קמן אבל קמן אחד גדול לא מהני :
מתני'

אחותה של שנייה מאמה ולא מאביה
וכמלתא שלישית רחוקה מן הראשונה
ילא קרובתה היא : תורה ואמרו לו
מתה . ונשא אחותה של שלישית זו
מאביה ולא מאמה נמאלת רביעית
רחוקה מן השנייה וכ"ש מן הראשונה:
תורה ואמרו לו מתה . ונשא אחותה
מאמה ורחוקה מן השלישית ואח"כ
אמרו לו כולן קיימות : מותר
בראשונה ובשלישית ובחמישית .
שחין קרובות זו לזו ואף על גב
שהשלישית אחות השנייה היא שריא
דקדושי שנייה לא תפסי דלחות אשה
היא והויא לה כאלוהי ומפחה
ותניא (לקמן דף 77 א:) אגם אשה מותר
לשא בתה דלא אסרה תורה אלא
אחות אשה ויכיל דלא תפוס קדושין
לאו אשה היא וכן חמישית אף על פי
שהיא אחות הרביעית מותרת
והויל תפסי קדושי שלישית נמאלת
ציאת רביעית שהיא אחות שלישית
ציאת זנות ולא אסרה חמישית עליו :
ופטרות לרבותי . אם מת ובה יבם
וייבם את אחת מהן נפטרה לרבה :
ואסור בעניה וברביעית . בעניה
משום ראשונה וברביעית משום
שלישית : **לאחר מיתת הראשונה**
שאלת היו הדברים של ראשונה
ושאר הדברים שקר היו : **ואסור**
בעלשים . מפני שנייה ובחמישית
מפני רביעית : **הוא פוסל סהלא** .
כשבעל תחלה אבל לא בסוף כדמפרש
בגמרא : **פוסלין על ידו** . דביאהו לא
קנייה לגמרי אלא כמאמר בעלמא
והא ק"ל (לעיל דף 77 ב:) ריש מאמר
וגט וציאה וחליה אחר מאמר :
ג' לבסוף לא פסיל . אם עשה
בן גדול מאמר קודם ציאת בן תשע
לא פסיל לה ציאת בן תשע אבעל
מאמר : והתני רב זביד כו' . ומשני
ביאה בן תשע פסלה אפי' בסוף אבל
מאמרו של בן תשע אם הוא תחלה
פסיל לבסוף לא פסיל : והא קתני
הוא פוסל סהלא . ומפרש ציאה לאתמר
אלמא אביה קאי : חסורי מפסלה
כו' . אבל ציאה אפי' בסוף כילד בן
ט' שנים עבא על יבמתו פסל ע"י
אחין טעמו שבו מאמר תחלה דהא
כילד אבסוף קאי : יש לו גט . לפסלה
ע"י אחין דקיימא עלייהו בכיון שלא
בנה שבו לא יבנה : עשו חליה בן
ט' . לרבות כגט בגדול שפוסל ע"י
אחין ולריבא חליה בן חליה בן ט'
אינה לפסור אלא לפסול : אית ליה .
גט : וזוטר . מגט בגדול אבל חליהו
הויה כגט בגדול ומשום הכי לא תני
כגטו והשתא קמפרש ואזיל מאי
צירכותיה דגטו מגט בגדול לר"ג כו' :
מתני'

[לעיל סה. 75. 76. גיטין
פ. סוטה יח:]

[לעיל יח: וש"י]

[מגילה כג: וש"י]

לעיל דף [ועמ"ש חוב'
לעיל דף ד"א אמרו לו]

הנהגות הב"ח
(ה) תוס' ד"ה ר' מאיר
ובו"ב כן ט' פוסל ע"י
אחין דכרב אחר :

תוס' חד מקמאי
תניא עשו ביאת בן ט'
כמאמר בגדול ר"מ אומר
עשו חליה בן ט' כגט
בגדול פ' אבל לרבנן
חליה בן ט' לאו כלום
היא והכי איתא בפ'
מצות חליה דלרבנן
אין חליה קטן כלום .
ופתסבר דה"ה לנישו
שהרי גם אינו פוסל
ביבמה אלא משום
חליה כדא"פ ר"ג
גם להוציא וחליה
מנהי חליה נמי לא
מנהי אחיז למבעל
אחר חליה איתא גם לא
פסול אלא משום חליה
וכיון דחליה קטן לא
פסלה נישו נמי לא
פסיל כלל . והאי דקתני
עשו ביאת בן ט'
כמאמר בגדול ולא
קתני כמאמר משום
דמאמרו אינו פוסל בסוף
וביאהו פוסל אפי' בסוף
כמאמר בגדול . ובסתריא
דל"מ נמי דל"מ דגט
קמן [מתני'] ה"כ כשכתב
בכתב ידו אבל ע"י
עדים לא פוסל שהרי
צריך שיאמר לספר
כתוב ולעדים חתומי
ואין (ה) שליחות לקמן
ובעדי מסירה נמי לא
דמיא ס"ל לר"מ עיר
חתימה כרתה אבל בכתב
ידו כיון דכשר מן
התורה שהרי אם נשאת
הולד כשר פוסל לר"מ :

(ה) ע"י תוס' גיטין (דף
כ"ב ע"ב) ד"ה וזה לא נמצא
הייבזר וי"ל דלא בעיק
שלימות בכיפיה ומי'

[לעיל סה.] דהם מה

